

Adını Yağmura Yazdım

– A.KARADOĞAN · 14 Temmuz 2012

Sen yağmur, bense sana aşkla filizlenen topraktım
Gittin!
Acının tohumunu yüreğime bıraktın
Devirdin içimin dağlarını üzerime
Görmedin
Ayrılığın gözlerime dirhem dirhem çöküşünü
Görmedin
Kederi bağışlanmaz bir sancının ruhuma yaprak gibi dökülüşünü...

Şimdi hasretine sürgün yollarım
Zaman aşka geç olsa da ayrılığa çok erken,
Bu yüzden içimdeki şehirden yolcu ettim yokluğunu
Sensiz kalan sokaklar senden geçiyor yine
İşte bu yüzden...

Ayak izini taşıyor tüm kaldırımlar
Aklımdan çıkarmak istesem de seni
Kalbim özlemine bir son vermiyor
Hâlâ bana geldiğin dünleri soluyor günler...

Yokluğunla yıkansa da takvimler
Umutsuz aşkın ömrümden sökülüyor...
Solumdaki ağrıya tek dermansın diye
Ellerim sen yanımdan vuran acılar biriktiriyor...

Mutluluğun yüzü değil sözü kalsa da içimde
Vefasız satırlara gömmedim seni
Şiir yapıp yüreğimin mısralarında yaktım gidişini
Tövbesi oldum günahının
Gözyaşıma sığınıp
Ağladım gözlerinin içinde...
Geceye düşen kör uykular anlatsın
Seni nasıl büyük sevdiğimi
Gün ortası karanlığa düşüşüm
Bil ki gözlerimde yarım kalmış hayallerin gölgesinden...

Ey hayaliyle ruhuma kederi saran yâr
Ben senin yokluğunla ölürken böyle
Sen kimin varlığıyla yaşıyorsun şimdi,
Başkasının bakışında gülerken yüzün
Gözyaşım gülüşünü hiç üşütmüyor mu ?
Üşütmüyor mu bu veda ellerini?

Yoksa bu yaz bir tek bana mı eylül kokuyor?

13 Temmuz 2012ARZU KARADOĞAN k@lbinin £lind£ k@l£m ols@